

res mitte ei tähtnud ni ushinaste joosta,
ka hulgliste wang'i woetud. Värrast
jaggas meie ülem Kinral omma wágge
neljaks ossaks, et ta iggalt polest woiks
Turkide vasto hakkata, ja neid ennese
keskele sada. Ja se olli üks õige imme
luggu et se temmalegi nenda ka korda
läks onima piisokesse hulgaga keik sedda
suurt Turki wágge nenda keskele sada
et neile muud ülle ei já nud, kui et pid-
did surrema, ehk wang'i woetama, ehk
rahho palluma. Ja se sündis nenda.
Turkide wággi olli tånnawo arrust pal-
jo ennam kui sadda kord tuhhat sõa-
mehhi. Nende suurem wággi olli ülema
Kinrali ehe suur-Witsiri jures leris,
teised ollid läkkitatud omma Ma linnu-
dele abbiks ja kaitsmisseks, ja teised ol-
lid ennast laiale añ nud ja püüdsid meie
rahvast peelda et nemmad ei jaaks kau-
gemale ette tungida. Agga meie üks

Kinral

39
Kinral Kamentskoi nimmi, olli omma
riggimentidega, fôrwa teed läimud, ja
sedda wiisi Turkide ette joudnud. Ee-
samma juhtus juis ühhe sure hulga Turki
peale, kes Witsiri jute piddid minne-
ma, ja temma sõa wåele mona riima.
Liis tuhhat mona wanfrid bôldakse ot-
nud ja kakskümmend liis tuhhat meest
neid hoidmas. Mende peale hakkas meie
Kinral Kamentskoi omma rahwaga, ja
kui ta ühhe ionega nende peale aias, ja
püsside ja tükkidega nende seffa laskis,
hakkasid nemmad kül essite ello polest
vastu, agga värrast ei woind nemmad
ennam parrata, játsid keik mahha,
ommid sured tükkid, wanfrid, lippud,
telgid, ja mis Neil agga olli, ja püssid
jooksma. Need sured Kannonrid, kenne
peale ni suur lotus olli olnud, ollid need es-
simessed, kes tükkide-wanfrritte eest hooa-
te trengid katt'i leikasid ja ãrra joosid.

(4)

Baat,